Ἔχειν εὐρεῖν δυσχερὲς πάντῃ ἔοικεν
Οὐδεὶς γὰρ ὁμολογεῖ σὺν τῷ προσήκειν
Τοὶ βουλῆς τινὸς ἀφανῆ
Ἀντᾶσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ. Τοῦ κοίλου Λακεδαίμονος.
Τὰ πολλὰ κεφαλὴ τὰς πάντ' ἡδονὰς ἔχει μαχάς
Εἶτα δ' ὕστερον τὰς λύπας μαχεῖται. Ἀντιφάνους.
Βία γὰρ ἔλκει τὸ παλὸν τὰς βροτοὺς
Καὶ πλᾶδε τοὐναντίον πάντοθεν ἀφῄρηται
Ἐπιθυμία μὴ οἴκοθεν καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων
Ἔπειτ' ἀπ' ἄλλου τοῦδε δύσηρον ἄγος. Εὐριπίδου Ἰνοῦς.
Κακοῦς τὸ πλῆθος ἢ σίνος ἀπήλαυνον. Τὰ αὐτὰ Ὑψιπύλ.
Ἐς οἶον τι ἀπαγαγὼν τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν ὀφειλόμενον
ἢ τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν. Τὸ μὲν γὰρ ἀπαλλαγὴ ἐστι τοῦδε
ἀδίκως ἀποκτεῖναι, ἀδίκημα. Ἀντιφῶντος.

Πλάτωνος ἐν τῷ πρώτῳ.

Ὅπως τοίνυν ἀδικεῖν τῷ ἀδικοῦντι καὶ πανὸν καὶ αἰσχρὸν
ἔσται καὶ δεῖ ἀδικεῖν; ἢ δῆλα. ἃ δὲ λοιπὸν ἦμεν ἐκ ἀντα-
δικεῖν, οἷς οἱ πολλοὶ ὄνται. ἐπειδὴ γε ἀδικεῖν δεῖ ἀ-
δικεῖν. ἢ φαίνεται. τί δαὶ δῆ, πανουργεῖν δεῖ ἢ κοίλον
ἢ οὔ; ἢ δεῖ δῆτα ἢ ξυνωμοτεῖν. τί δαὶ ἀντὶ πανουργεῖν
πανοῦ πάσχοντα, οἷς οἱ πολλοὶ ὄνται δεῖ δίκαιον, ἢ οὔ; οἶμαι
ἔγωγ' οὔ. τὸ γὰρ τοιοῦτον πανοῦ ἀνδρώτους τοῦ ἀδικεῖν
ἔοικε διαφέρειν. ἀλλ' ἴσως λέγεις. ἆρ' ἔστι καὶ πανοῦ δεῖ, ἔστι
πανοῦ ἄμεινον ἔοικεν ἀνθρώπων, ἢ δ' ἐν ὁτῳοῦν πάσχειν ἢ ἀ-
δικεῖν. καὶ ὅσα, ὦ Κρίτων, πάντα πανολογεῖται, ὅτι ἐκ μὴ
παρὰ δόξαν ξυμβαίνει. ἐπὶ δὲ γε τοῖς ὀλίγοις ἴσως τοῖς πάντα
καὶ δόξει. οὐ γὰρ ἔστιν ἔοικεν ἐπὶ τοῖς μὴ, τοῦτο ἐν
ἔστι πανὸν βιῶναι, ἀλλ' ἀνάγκη τοῦτο ἀλλήλων πάσχο-
ντα, ὁρᾶντας τὰ ἀλλήλων βιοτεύοντα.

Ἡροδότου ἱστορίας ζ.

Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, ἅτε ἄνθρωπος ἰδὼν ἤδη πολλὰ τε
καὶ μεγάλα πεφόρτισται ἀπὸ ἡδόνων, οὐκέ-
τι ἔχω πάντα τὴν ἡμερὴν ἄπονον ἐς πανὸν
ἔτι τὸ πολλὸν ἐπιτρέπειν.

Σιμωνίδης παρὰ Παυσανίου τοῦ Λακεδαιμονίων ἡγεμόνος πάντα
χάριν ἔχειν λέγοντος, ἀρνούμενον δὲ μὴ οἰόμενος, δύο εἶ-
ναι δοκεῖν ἔφη πυρὰ τοῦτο, τὴν μὲν χαρίεσσαν, τὴν δὲ ἀ-
γριάν. καὶ τὴν μὲν καὶ χρεὼν εἶναι μὲν τῶν χαρίεντων πάντων
ἐπιβῆναι, ὅταν ἐπιβαίνω, τὴν δὲ χρεὼν εἶναι πολλῶν.
Ἐς πανὸν εἶναι δοκέοντα τὴν ψυχὴν πλέον τι δέχεσθαι
καὶ ἔχειν τῶν παρεόντων. Ἡροδότου.
Φιλόξενος ὁ Δαὶς ἀγαθὸς, ὦ βασιλεῦ, καὶ δικαιότατος,
ἔφη Ἀνταγόρου.
Κορινθίων ὁρμᾶσθαι μὴ ἐπιβαίνειν πόρῳ, πανὸν ἐπι-
τὸ πολλὸν χαλεπὸν ἔσεσθαι. πλέονες γὰρ ὁρμᾶσθαι, πα-
νοῦ ἀνδρὸς πανοῦσθαι. Δημοκρίτου.

Ἐκ τῶν Ἡροδότου.

Ἀριστοτέλης ἔφη, ὦ ὀνθρώπων πονηρῶν ἡγεμόνες
ἐκακοῦντο πρὸς ἀλλήλους περὶ ὀνόμων, καὶ τὰ ὄνομα
κοῦφον ἐπελείφθη. τάδικον οὖν ὂν τοῖς πρὸς ἀλλήλους
ἠγωνίζοντο, καὶ ὂν πανὸν ἐπελείφθη. ὅτε ἐπὶ, καὶ τὸ
πανὸν, ἢ κακοῦσθαι τὰ δεῖν πρὸς τὰ ὀνόματα.

Ξενοφάνους.

Οὐ παρὰ νεκροῦ ὄρνιθα, οὐ παρὰ φιλαργύρου χάριν
δεῖ ἔχειν.